

De Eenden en Meerkoet als broedvogel in de A.W.duinen 1972.

Evenals vorige jaren werden ook in 1972 eendentellingen gehouden om te trachten het aantal broedparen vast te stellen. Er werden dit jaar twee tellingen gehouden, t.w. op 7 mei en 16 juli. De eerste telling was om de aantallen broedvogels vast te stellen en de tweede telling om (vooral bij de Duikeenden) na te gaan hoe de broedresultaten waren.

Ondanks de achteruitgang van de Kuifeend in 1971 heeft de soort zich weer hersteld en is weer vooruit gegaan (ook t.o.v. 1970). De achteruitgang in 1971 was geen werkelijke achteruitgang, doch het gevolg van een drastische inkrimping van het broedgebied. Deze was het gevolg van de hoge waterstand en slechte kwaliteit rivierwater. Dit jaar was de waterstand in de infiltratie gebieden gedurende de broedtijd normaal. Tijdens de 16 juli-telling bleek dat de broedresultaten van de Kuifeend nog steeds verder achteruitgaan. Er worden echter wel grote aantallen pulli geboren, doch hiervan sterft het grootste deel al in de eerste 2 levensweken.

De oorzaken hiervan zijn ons niet bekend, mogelijkheden zijn: een te grote populatie of de jaarlijks slechter wordende water kwaliteit (minder voedsel?).

Het gemiddelde aantal pulli voor $\varnothing\varnothing$ met pulli = 4,28 (1971 5,56 pulli).

Het gemiddelde aantal pulli voor het totaal aantal $\varnothing\varnothing$ = 3,08 (1971 3,7 pulli).

Bij het vaststellen van het aantal broedparen werd dezelfde methode toegepast als vorige jaren.

Kuifeend.

Er werden 795 paar en nog 58 $\delta\delta$ en 7 $\varnothing\varnothing$ die (nog?) niet gepaard waren vastgesteld. We namen ook dit jaar weer aan dat ook de aanwezige niet gepaarde $\varnothing\varnothing$ tot de broedvogels behoorden. Hoewel we dit jaar vroeg telden, is het niet uitgesloten dat er al enige $\varnothing\varnothing$ op de nesten zaten, het aantal broedparen is daardoor minstens 802 paar.

Tafeleend.

Bij deze eend werd eveneens aangenomen dat de aanwezige niet gepaarde $\varnothing\varnothing$ tot de broedparen behoorden. Dit bracht het totaal op 23 paar.

Ook hier weer een herstel: de achteruitgang in 1971 is omgezet in een kleine vooruitgang (1970 21 paar, 1971 12 paar).

Wilde eend.

Door de vroege broedtijd van deze eend moet een andere telmethode toegepast worden (tijdens de eerste telling al 6 $\varnothing\varnothing$ met pulli).

Aangenomen kan worden dat tijdens de 7 mei-telling het grootste deel van de $\varnothing\varnothing$ op de eieren zat, de $\delta\delta$ houden dan de wacht. Hierdoor namen wij aan dat ieder aanwezig δ bij een broedend \varnothing behoorde. Dit aantal kan nog vermeerderd worden met het aantal nog gepaarde exemplaren, wat het aantal op 193 paar brengt. Hiermede is de stand weer gelijk aan die van 1970 (1970 194 paar, 1971 160 paar).

Slobeend.

Voor deze eend hanteerden we dezelfde telmethode als bij de Wilde eend. Dit resulteerde in 210 paar, waarmee het aantal nog iets onder dat van 1970 bleef (1970 216 paar, 1971 175 paar).

Wintertaling.

Dit kleine eendje heeft zich helaas niet hersteld en is ook dit jaar weer verder achteruitgegaan. De telmethode was als bij beide vorige soorten en resulteerde in 53 paar (1970 91 paar, 1971 63 paar).

Bergeend.

Ook bij deze soort telden we de ♂♂ bij de paren op en kwamen voor dit jaar op 69 paar. Hiermede werd de achteruitgang in 1971 omgezet in een kleine vooruitgang (1970 61 paar, 1971 56 paar).

Krakeend.

De populatie van deze zich in 1970 pas gevestigde soort ging flink vooruit. Doordat deze soort ook vrij vroeg broedt, was de telmethode als bij de vorige 4 soorten. Dit resulteerde in 35 paar (1970 20 paar, 1971 18 paar).

Zomertaling.

Er werden tijdens beide tellingen geen waarnemingen van deze soort gedaan. De ervaring leert ons echter dat door het verborgen leven van deze soort en de moeilijke herkenning van een ♂ het niet uitgesloten is dat er toch een broedgeval is geweest.

Meerkoet.

Ook dit jaar werden er tijdens de eerste telling weer enige kleine concentraties van ad. exemplaren gezien. Of dit overzomeraars of broedvogels zijn is nog niet met zekerheid te zeggen. De meerkoet blijft een lastige soort, die zich tijdens de tellingen vaak in de oeverbegroeiing verstoppt. Een groot deel broedt ook in de kleine, grotendeels dichtgegroeide poelen, welke niet of nauwelijks geteld werden.

De telling kan dan ook niet meer dan een schatting zijn, die neerkomt op + 200 paar. Hiermede heeft ook deze soort zich weer hersteld (1970 180-200 paar, 1971 120-150 paar).

H. Vader
Borskistraat 28
Haarlem.